

RECHT VOOR PALESTIJNEN EN JODEN

Ik was een jongen van 12 jaar toen in 1967 de Zesdaagse Oorlog uitbrak. Voor zover ik mij kan herinneren, werd hier het fundament gelegd voor mijn interesse voor geschiedenis en politiek. Intensief volgde ik het nieuws. De Arabische legers werden in de pan gehakt en het kleine Israël kwam als overwinnaar uit de bus. Bijna geheel Nederland stond als één man achter de Joodse staat.

nuancering

Dat laatste is allang niet meer het geval. De meeste Nederlanders zijn veel genuanceerder gaan denken, mede ook door de vernedering en onderdrukking van de Palestijnen die nu al decennia duurt. Het huidige Israël vormt een smeltkroes van culturen en godsdiensten. Joden en Palestijnen hebben fundamenteel verschillende belangen en zij hebben een totaal verschillende kijk op de geschiedenis. Voor joden is de staat Israël verbonden met Bijbelse beloften of het zionistisch ideaal van een vrij land voor de Joden. Na de Hitlerbarbarij was de Joodse staat een veilige haven in een vijandige wereld. Voor de meeste Palestijnen vormt Israël echter het product van westers antisemitisme en kolonialisme. Hun verhaal is doortrokken van verdrijving en machteloze woede.

monster

Begin deze maand sloeg een Palestijns monster hard toe. Meer dan 1200 joodse mensen werden wreed vermoord. Vanuit blinde haat werden kinderen voor de ogen van hun ouders gedood, meisjes verkracht en mensen in het wilde weg neergeschoten. De beelden die wij zagen, waren schokkend en maakten intens verdrietig en moedeloos. Maar het is duidelijk dat het monster niet uit de lucht is komen vallen. Al decennia is de Palestijnse haat ten opzichte van de Joodse staat gevoed. Steeds weer geweld en nieuw geweld van beide kanten. Waarbij moet worden aangetekend dat de laatste 15 jaar 20 keer zoveel Palestijnen omkwamen dan joodse burgers. Israël zoekt veiligheid door de creatie van een vesting en snoeiharde reacties als een joodse burger door terroristen wordt gedood. Iedere dag groeit bij de tegenpartij woede en wrok door het onrecht dat hen wordt aangedaan.

oorlog is nederlaag

Tot op de dag van vandaag zien wij wederzijdse haat en bloed-vergieten. Maar langs deze weg zal nooit een oplossing voor het conflict tussen Joden en Palestijnen worden gevonden. Geweld in het klein en in het groot is altijd een nederlaag. Paus Franciscus wees daar nog recent op. Wij moeten hopen dat in het land, waar Jezus zijn Evangelie van vrede en verzoening heeft verkondigd, de ogen open zullen gaan. En dat de extremisten aan beide kanten tot bezinning komen. Alleen ontmoeting en onderlinge dialoog zullen immers een uitweg uit de ellende kunnen bieden.

tragiek

De toestand in het huidige Heilig Land roept een gevoel van tragiek op. De veilige haven waarnaar veel Joden hebben verlangd is helaas een ommuurde vesting geworden. Bijna onbereikbaar ver weg lijkt de vrede voor Jeruzalem. De stad van vrede is op dit moment eerder een stad van onderling wantrouwen en regelmatig geweld. Gelukkig zijn er in het huidige Heilig Land ook vredestichters actief. Er zijn joden, christenen en moslims die in de schoenen van een ander durven te gaan staan. Bij een conflict is dan bijna altijd de helft al gewonnen. De weg van verzoening zal echter lang en moeizaam zijn. Te lang duurt de strijd al en te veel slachtoffers zijn te betreuren. Het zal lang duren voordat Joden en Palestijnen elkaar werkelijk vertrouwen en in onderlinge harmonie zullen kunnen samenleven. Gods Geest kan versteende harten zacht maken en impasses tussen verschillende volkeren doorbreken. Christenen zijn blijvend verbonden met het Heilig Land. God heeft daar de wereld in Jezus Christus aangeraakt. Bidden wij voor alle inwoners van het Heilig Land, verdeeld door gelovige, politieke en economische verschillen maar tegelijkertijd verbonden in Abraham.

Mgr. dr. Gerard de Korte